Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2020-965
(mr. R.J. Paris, voorzitter, de heer mr. J. van der Groen, de heer mr. F.H.E. Boerma, leden en mr. J. Hadziosmanovic, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 10 februari 2020
Ingediend door	: Consument
Tegen	: Coöperatieve Rabobank U.A., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de Bank
Datum uitspraak	: 27 november 2020
Aard uitspraak	: Bindend advies

Samenvatting

Incidentenregister, EVR, Gebeurtenissenadministratie en IVR. De Bank heeft de persoonsgegevens van Consument geregistreerd in het Incidentenregister, het EVR, de Gebeurtenissenadministratie en het IVR voor een periode van acht jaar, vanwege vermeende betrokkenheid bij fraude (geldezel) nadat het bankrekeningnummer van Consument als begunstigdenrekening is gebruikt bij factuurfraude. Consument heeft zich op het standpunt gesteld dat de registraties onterecht zijn. Primair heeft hij gevorderd dat zijn gegevens uit deze registers worden verwijderd en subsidiair dat de registratietermijn wordt verkort. Daarnaast heeft hij een proceskostenvergoeding gevorderd. De Commissie oordeelt, met inachtneming van alle feiten en omstandigheden van dit geval waaronder de tegenstrijdige verklaringen van Consument en het gebrek aan onderbouwing ervan, dat de Bank de persoonsgegevens van Consument *niet* hoeft te verwijderen uit de registers of de duur moet verkorten. De Commissie wijst ook de vordering voor een proceskosten-vergoeding af.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken:

- het door Consument ingediende klachtformulier;
- het verweerschrift van de Bank;
- de repliek van Consument.

De Commissie stelt vast dat partijen hebben gekozen voor bindend advies.

Consument heeft bij wijze van repliek verzocht om een mondelinge behandeling om zijn standpunten nader toe te lichten. Partijen zijn vervolgens opgeroepen voor een hoorzitting op 22 september 2020. Consument heeft op 15 september 2020 te kennen gegeven niet te zullen verschijnen. In navolging hiervan zijn de gemachtigde van Consument en de Bank voor de keuze gesteld om te verschijnen voor de mondelinge behandeling.

Zowel de gemachtigde van Consument als de Bank hebben hiervan afgezien en verklaard dat zij niets hebben toe te voegen aan hetgeen schriftelijk reeds is ingediend. De Commissie heeft daarom een beslissing genomen op basis van de stukken.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten.

2.1 Consument hield een betaalrekening en een spaarrekening aan bij de Bank.

2.2 Op 24 juni 2019 heeft Consument een bedrag van € 11.827,- ontvangen op zijn spaarrekening. Het bedrag is afkomstig van een benadeelde van factuurfraude.

2.3 Op 25 en 26 juni 2019 heeft Consument € 4.130,- van de spaarrekening overgeboekt naar zijn betaalrekening, waarna hij € 3.776,- via een betaalautomaat heeft opgenomen bij een onderneming in België.

2.4 De benadeelde heeft op 3 juli 2019 aangifte gedaan van oplichting middels factuurfraude. Het proces-verbaal maakt onderdeel uit van het dossier. Daarin staat opgenomen dat benadeelde een nieuwe keuken had gekocht en hiervoor een factuur heeft ontvangen. Na ontvangst van de factuur heeft zij een tweede factuur ontvangen per e-mail, afkomstig van het e-mailadres van de verkoper. Daarin stond een ander begunstigdenrekeningnummer vermeld, namelijk het nummer van de spaarrekening van Consument. Benadeelde heeft naar dit rekening-nummer het verschuldigde bedrag overgemaakt. De verkoper heeft nadien contact opgenomen en aangegeven dat zijn e-mailaccount is gehackt en de dader naar diverse cliënten valse e-mails heeft gestuurd, zo ook naar benadeelde. De originele en de vervalste factuur maken onderdeel uit van het dossier.

2.5 Op 3 juli 2019 heeft een gesprek plaatsgevonden met Consument op het kantoor van de Bank over de hiervoor genoemde gebeurtenissen. In het gespreksverslag van de Bank staat voor zover relevant, het volgende:

'Klant is uitgenodigd middels om uitleg te geven over de bijschrijving op 24-6 van 11.827 euro van klant [naam benadeelde]. Klant geeft aan dat hij dit bedrag heeft ontvangen van [naam 1] uit Amerika. Klant heeft meerdere schulden en heeft dit geld van [naam 1] ontvangen om zijn schulden af te betalen tegen 0% rente. Het bedrag is binnengekomen op de spaarrekening van de klant.

Op 26-6 heeft de klant een overboeking gedaan van zijn spaarrekening naar zijn betaalrekening van 4.000 euro. Op diezelfde dag heeft hij een BEA transactie van 3.776 euro bij [naam onderneming in België] gedaan.

Als we de klant vragen wat deze transactie inhoudt verklaart hij het volgende: hij heeft een auto gekocht en geld overgemaakt naar zijn neefje via [naam onderneming in België]. Zijn neefje woont in Antwerpen en zou de auto voor hem kopen. Echter heeft het neefje het geld niet kunnen ontvangen en heeft de klant het geld contant van [naam onderneming in België] terug ontvangen. Hij kon hier op dit moment geen bewijs van aanleveren. De klant verklaart dat hij hierna voor 1.100 euro een auto heeft gekocht. Als we vragen waar dan de rest van het geld gebleven is heeft hij geen antwoord. Op de vraag dat het geld toch bestemd was voor schulden af te betalen blijft het antwoord uit. Ook kan de klant geen antwoord geven op de hoogte van de schulden, (…)

Als we de klant aangeven dat de transactie afkomstig is van fraude en van een andere klant geeft hij aan daar niets mee te maken te hebben. Hij geeft dan ook toestemming in het restant van het bedrag terug over te boeken. (…)

Zijn verhaal vertoont tegenstrijdigheden en op dit moment vind ik de verklaring onvoldoende. Klant geeft aan aangifte te doen en bewijs aan te leveren over het 'contract' tussen hem en [naam 1]. Ook hebben we hem gevraagd om bewijs van de overboeking naar zijn neefje (…)'

2.6 Door de Bank is op 4 juli 2019 een bedrag van € 7.790,01 veiliggesteld en terugbetaald aan de benadeelde.

2.7 Op 9 juli 2019 heeft Consument de Bank een e-mail gestuurd waarin staat:

'Naar aanleiding van ons gesprek heb ik de zogenaamde vriend gesproken en wij kwamen er samen niet uit, want hij houd zich niet aan afspraken die wij gemaakt hebben, de vriend [naam 2] genoemd zou mij alle informatie sturen waar het geld vandaan komt, maar hoe meer ik over de informatie vraag, word tegen mij gezegd dat het niet mijn probleem is waar het geld vandaan komt ook heb ik hen gezegd ik wil geen drugs voor hem wit wassen van de 4 duizend heb ik hem al een deel gestuurd, vervolgens heb ik hem eerlijk verteld als ik de herkomst van het geld niet weet krijg hij geen stuiver toegestuurd, ook heb ik wel vaker geld voor hem overgemaakt via [naam geldoverboekingsbedrijf 1], er word zonder mijn medeweten geld naar mij opgestuurd van uit verschillend landen dat ik door moet sluizen naar hem (…). Ook vond ik het raar dat het geld nooit rechtstreeks naar hem word gestuurd altijd via anderen, bij de [naam geldoverboekingsbedrijf 2] is [naam 2] ook al geblokkeerd, je kunt na vragen voorts zal ik zijn e-mails naar je toe zenden zodat je kan zien dat niks verkeerd heb gedaan of hij probeert dat het geld via verschillende namen door sluis, dan kom het toch vervolgens bij hem terecht maar zijn plannetje ging niet door omdat ik niet mee werkte en ik hem vaak gevraagd trek je geld terug ik doe het niet, zijn antwoord was het kan niet terug gestort worden vond ik al vreemd ik sta volledig tot uw beschikking voor verdere onderzoek (…) ook zal ik al zijn emails naar jullie door sturen ik hoop dat je genoeg informatie heb om de zaak verder te onderzoeken.'

De e-mail correspondentie van 8 juni 2019 tot en met 7 juli 2019 tussen Consument en [naam 1] en Consument en [naam 2] maken onderdeel uit van het dossier.

2.8 Op 23 juli 2019 heeft de Bank de persoonsgegevens van Consument opgenomen in het Interne Verwijzingsregister van de Bank (IVR), het Incidentenregister en het Externe Verwijzingsregister (EVR) en hem per brief van 6 augustus 2019 hierover ingelicht. Als reden van opname is opgegeven de betrokkenheid van Consument bij een frauduleuze overboeking van € 11.827,- op 24 juni 2019 ten gunste van de spaarrekening van Consument. De registratie is voor de duur van maximaal 8 jaar en eindigt op 23 juli 2027.

2.9 Op 12 september 2019 is de bancaire relatie met Consument door de Bank opgezegd en zijn zijn bankrekeningen opgeheven.

2.10 Op 28 oktober 2019 heeft Consument, bij monde van zijn advocaat, bezwaar gemaakt tegen het opnemen van zijn persoonsgegevens in de interne en externe registers. De Bank heeft gereageerd per brief op 6 november 2019 en aangegeven ook na herbeoordeling bij haar standpunt te blijven.

3. Vordering, klacht en verweer

Vordering Consument

3.1 Consument vordert primair dat zijn persoonsgegevens worden verwijderd uit de interne en externe registers van de Bank en subsidiair dat de registratietermijn wordt verkort. Daarnaast vordert Consument een proceskostenvergoeding.

Grondslagen en argumenten daarvoor

3.2 Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslag. Consument heeft gesteld dat de Bank ten onrechte zijn persoonsgegevens voor de duur van 8 jaar heeft opgenomen in het IVR, het Incidentenregister en het EVR.

3.3 Consument heeft iedere betrokkenheid bij fraude ontkend en hij heeft aangegeven dat hij geld heeft opgenomen dat gestort is door een vriend van hem [naam 1]. Deze meneer is afkomstig uit en woonachtig in de Verenigde Staten en heeft vroeger met Consument samengewerkt in Nederland. Zij zijn overeengekomen dat door [naam 1] een bedrag van € 4.000,- op de rekening van Consument zou worden gestort en hij dit bedrag in België aan de zus van [naam 1] zou geven. Omdat zij aldaar illegaal verblijft is het niet mogelijk om direct geld naar haar over te maken. Ondanks deze afspraak heeft hij een bedrag van ruim € 11.000,- gestort gekregen. Consument heeft vervolgens de Bank benaderd en verzocht het te veel gestorte bedrag van € 7.000,- terug te storten. Consument heeft hierover ook contact per e-mail gehad met [naam 1]. Klaarblijkelijk wilde [naam 1] dat Consument het overige bedrag van € 7.000,- aan een ander persoon zou geven, doch Consument wenste hieraan absoluut geen medewerking te verlenen.

3.4 De Bank geeft ten aanzien van de gestelde frauduleuze handeling geen enkele onderbouwing. De Bank maakt uitsluitend melding van een overboeking op 24 juni 2019. Nu op geen enkele wijze gesteld wordt, laat staan aannemelijk gemaakt wordt, waarom er sprake is van een frauduleuze handeling, kan er reeds daarom geen sprake zijn van opname in de registers.

3.5 Voorts kan Consument zich niet verenigen met de duur van de registraties. Hij is van mening dat de duur en de gevolgen die dat heeft voor Consument volstrekt buitenproportioneel zijn.

Verweer van de Bank

3.6 De Bank heeft, de stellingen van Consument gemotiveerd weersproken. Voor zover nodig zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

4. Beoordeling

4.1 De Commissie dient te beoordelen of de Bank de persoonsgegevens van Consument mocht registreren in de eerdergenoemde registers voor de duur van 8 jaar en of Consument recht heeft op een proceskostenvergoeding.

4.2 De Bank verdenkt Consument van (medeplichtigheid aan) witwassen en/of oplichting, dan wel pogingen daartoe.[1] Volgens de Bank staat vast dat door fraude verkregen geld op de spaarrekening van Consument is overgemaakt en hij (een deel van) het geld heeft geprobeerd te gebruiken, al dan niet om door te sturen naar een ander. Daarmee heeft Consument de fraude gefaciliteerd en wordt hij aangemerkt als geldezel. Consument heeft ontkend betrokken te zijn bij fraude maar hij heeft geen eenduidige en verifieerbare verklaring gegeven over waarom hem geen verwijt te maken valt. De Consument is door de Bank – weliswaar - in de gelegenheid gesteld bewijs over te leggen van zijn verklaringen, die de stukken van de Bank zouden moeten ontkrachten, maar dat is door Consument niet geleverd. Consument heeft wel een aanvullende schriftelijke verklaring afgelegd en daarbij e-mails doorgestuurd tussen hem en twee andere betrokken personen [naam 1] en [naam 2]. Daaruit blijkt dat Consument vaker geld heeft overgemaakt voor deze betrokkenen en hij niet meer wenst mee te werken omdat hij de herkomst van het geld niet kent. Met de verklaring en de overgelegde e-mails heeft Consument echter niet het gevraagde bewijs overgelegd; er is geen bewijs geleverd dat het geld daadwerkelijk afkomstig was van een lening en ook heeft Consument het gevraagde bewijs van de overboeking naar zijn neefje niet overgelegd.

[1] Artikel 420 bis Wetboek van Strafrecht (Sr); artikel 420 quater Sr; artikel 326 Sr.

Omdat de verklaring van Consument op veel punten tegenstrijdigheden vertoonde, hij geen duidelijkheid verschafte over zijn rol ten aanzien van de fraude en Consument het frauduleus verkregen bedrag gedeeltelijk heeft getracht door te sturen in plaats van de ontvangst van het bedrag te melden bij de Bank, is het volgens de Bank aannemelijk dat Consument betrokken is bij de fraude.

Mocht de Bank de persoonsgegevens van Consument opnemen in het EVR en het Incidentenregister?

4.3 De Commissie stelt voorop dat de registratie van persoonsgegevens in (met name) het EVR en het Incidentenregister voor Consument verstrekkende consequenties kan hebben. Alle deelnemende financiële instellingen kunnen immers door raadpleging van het EVR vaststellen dat er sprake is van opname in het Incidentenregister van (een) andere deelnemer(s). Het gevolg daarvan kan zijn dat niet alleen de Bank maar ook de andere deelnemende financiële instellingen hun (financiële) diensten aan Consument zullen weigeren of deze slechts zullen aanbieden tegen hogere tarieven. Tegen deze achtergrond is de Commissie van oordeel dat hoge eisen moeten worden gesteld aan de grond(en) van de Bank voor opname van de persoonsgegevens van Consument in de genoemde registers (zie Hof Arnhem-Leeuwarden 26 januari 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:494, Geschillencommissie Kifid 2017-717 en Geschillencommissie Kifid 2018-377).

4.4 Ten tijde van de registratie van de persoonsgegevens van Consument (23 juli 2019) waren het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 (hierna: het Protocol) en de Algemene verordening gegevensbescherming (AVG) van kracht. Zie voor de relevante artikelen de bijlage bij deze uitspraak. Artikel 5.2.1 aanhef en onder a en b van het Protocol bepaalt onder welke voorwaarden persoonsgegevens mogen worden opgenomen in het EVR. Het moet gaan om gedragingen van de betrokkene die een bedreiging vormden, vormen of kunnen vormen voor de (financiële) belangen van een financiële instelling, alsmede voor de continuïteit en integriteit van de financiële sector. De strafrechtelijke aard van de te verwerken persoonsgegevens brengt mee dat deze gegevens in voldoende mate moeten vaststaan. Het moet gaan om zodanig concrete feiten en omstandigheden dat zij een als strafbaar feit te kwalificeren bewezenverklaring in de zin van artikel 350 van het Wetboek van Strafvordering kunnen dragen.

4.5 Een strafrechtelijke veroordeling is niet vereist, maar anderzijds is de enkele verdenking van betrokkenheid bij een strafbaar feit in de zin van een vermoeden van schuld, zoals dat kan blijken uit een aangifte, niet voldoende. Als maatstaf heeft daarom te gelden of de vastgestelde gedragingen een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld opleveren, in die zin dat de te verwerken strafrechtelijke persoonsgegevens in voldoende mate moeten vaststaan (zie Hoge Raad 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720 en Hof Arnhem-Leeuwarden 7 november 2014, ECLI:NL:GHARL:2014:8710).

4.6 De registraties moeten ook voldoen aan de eisen van subsidiariteit en proportionaliteit. Bij subsidiariteit gaat het om het uitgangspunt dat er geen lichter middel is om hetzelfde doel te bereiken. Bij proportionaliteit gaat het om een afweging van de belangen over en weer. Enerzijds gaat het om het belang van de financiële instellingen (en de Bank zelf) om opmerkzaam te worden gemaakt dat er wat met Consument aan de hand is, anderzijds het belang van Consument dat hij zonder belemmeringen aan het financiële verkeer kan deelnemen.

Is er sprake van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld?

4.7 Zoals in overweging 4.5 staat, dient te worden beoordeeld of de vastgestelde gedragingen een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld opleveren, in die zin dat de te verwerken strafrechtelijke persoonsgegevens in voldoende mate vaststaan. De Commissie is van oordeel dat kan worden geconcludeerd dat Consument als geldezel heeft gefungeerd en daarmee de fraude heeft gefaciliteerd. Hiertoe overweegt de Commissie als volgt.

4.8 De Bank heeft aangetoond dat sprake is geweest van factuurfraude en dat daarbij de spaarrekening van Consument als begunstigde rekening voor de fraude is gebruikt. Het bedrag dat aan Consument is overgemaakt is gelijk aan het bedrag van de factuurfraude en afkomstig van het rekeningnummer van de benadeelde. Consument heeft ontkent bij deze fraude betrokken te zijn. Ter onderbouwing van dit standpunt heeft Consument e-mail correspondentie overgelegd.

4.9 Uit de door Consument overgelegde e-mail correspondentie tussen hem en betrokkenen [naam 1] en [naam 2] daterende van 8 juni 2019 tot en met 7 juli 2019, maakt de Commissie op dat: Consument al langere tijd communiceert met deze betrokkenen; Consument in juni 2019 op verzoek van de betrokkenen zijn betaalrekeningnummer heeft doorgegeven waarbij is gesproken over het ontvangen van € 45.000,- op deze rekening van/via de betrokkenen; Consument vragen heeft gesteld over de herkomst van dit geld; [naam 2] heeft aangegeven dat daarvan € 4.000,- voor Consument is om zijn broer te helpen die erg ziek is; tussen Consument en de betrokkenen een heftige discussie is ontstaan nadat Consument slechts € 1.000,- heeft overgemaakt naar [naam 2] na ontvangst van de € 11.827,-, omdat de Bank ingreep; Consument de betrokkenen heeft bericht niet geïnteresseerd te zijn in hun geld en niet gebruikt te willen worden voor fraudepraktijken en betrokkenen zich niet aan de afspraken houden; Consument zichzelf in de problemen heeft gebracht daar hij alleen wilde helpen.

4.10 De Commissie concludeert gelet op het voorgaande dat: het spaarrekeningnummer van Consument is genoemd als begunstigdenrekening bij factuurfraude; benadeelde het factuurbedrag van € 11.827,- naar die rekening heeft overgemaakt; Consument hiervan een deel heeft opgenomen; Consument contact had met personen over het doorboeken van gelden op hun verzoek waarbij Consument ook een bedrag ten goede zou komen; de gemoederen tussen Consument en deze personen hoog zijn opgelopen nadat Consument slechts een klein deel van het bedrag had doorgestort naar een van hen.

4.11 Verder stelt de Commissie vast dat Consument tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over waarom het geld naar hem is overgemaakt, waarom hij een deel heeft opgenomen, waarvoor dat is gebruikt en waar het vandaan komt.

4.12 Tenslotte weegt de Commissie nog mee dat ook indien wordt verondersteld dat Consument niet wist dat de gelden die op zijn rekening zijn gestort uit fraude zijn verkregen deze gang van zaken hem toch wordt aangerekend omdat hij naar het oordeel van de Commissie, gelet op wat er staat in de e-mailcorrespondentie tussen hem en de betrokkenen en zijn bericht aan de Bank van 9 juli 2019 redelijkerwijs heeft moeten vermoeden dat er iets mis was. Daar komt bij dat uit het dossier niet blijkt -zoals Consument stelt- dat Consument zich bij de Bank heeft gemeld, maar dat de Bank Consument heeft uitgenodigd voor een gesprek. Consument had toen al een deel van het bedrag opgenomen.

4.13 Al deze feiten en omstandigheden, in onderlinge samenhang bezien, brengen de Commissie tot het oordeel dat de Bank ten tijde van de registratie van de persoonsgegevens van Consument in het EVR de conclusie heeft mogen trekken dat Consument betrokken was bij de fraude door te fungeren als geldezel terwijl hij redelijkerwijs wist of moest vermoeden dat de gelden afkomstig waren uit enig misdrijf (artikel 420 quater Sr). Gelet op het voorgaande is naar het oordeel van de Commissie in voldoende mate komen vast te staan dat de gedragingen van Consument voldeden aan de hiervoor onder 4.5 genoemde maatstaf dat de te verwerken strafrechtelijke persoonsgegevens in voldoende mate moeten vaststaan.

Proportionaliteit van de registratie

4.14 De Bank dient bij de registratie in het EVR het proportionaliteitsbeginsel in acht te nemen. Dit is neergelegd in artikel 5.2.1 sub c van het Protocol. Dit houdt in dat het belang van de financiële sector bij registratie moet worden afgewogen tegen de nadelige gevolgen daarvan voor Consument. Ook moet daarbij de duur van de registratie worden betrokken.

4.15 Consument heeft in dit kader aangevoerd dat de gevolgen die de registratie voor hem heeft, maken dat de duur volstrekt buitenproportioneel is. Consument heeft dit niet verder toegelicht.

De Commissie begrijpt dat de registratie in het EVR nadelige gevolgen kan hebben voor de consument. Het is echter aan de consument, die verwijdering van een registratie of verkorting van de duur wenst, aan te voeren op grond waarvan hij disproportioneel wordt geraakt in zijn belangen en waarom zijn belang prevaleert boven dat van de Bank.

4.16 Het belang van de Bank bij registratie van de persoonsgegevens van Consument is groot en bij gebrek aan toelichting door Consument van zijn belangen ook doorslaggevend. De Commissie acht de registratie voor de duur van acht jaar daarom proportioneel. Wel merkt zij op dat, als de omstandigheden van Consument na verloop van tijd wijzigen en hij daadwerkelijk tegen problemen aanloopt als gevolg van de registraties, hij de Bank kan vragen de registratie aan te passen. Mogelijk heeft de belangenafweging op dat moment een andere uitkomst.

De Incidentenregistratie

4.17 Het EVR is gekoppeld aan het Incidentenregister (artikel 5.1.1 van het Protocol). Dit brengt mee dat zolang registratie in het EVR terecht en proportioneel is, de gegevens ook in het Incidentenregister blijven staan.

Mocht de Bank de persoonsgegevens van Consument opnemen in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie?

4.18 De Gebeurtenissenadministratie en het IVR vormen het interne waarschuwingssysteem van de Bank en de groep financiële ondernemingen waarvan de Bank deel uitmaakt. Op registratie in deze registers zijn de AVG en de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (UAVG) van toepassing. Volgens artikel 10 AVG in samenhang met artikel 6 lid 1 aanhef en onderdeel f AVG is de verwerking van strafrechtelijke persoonsgegevens rechtmatig indien en voor zover de verwerking noodzakelijk is voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke (in dit geval de Bank), behalve wanneer de belangen of grondrechten van de betrokkene (in dit geval Consument) zwaarder wegen dan die belangen. Bovendien mogen persoonsgegevens van strafrechtelijke aard volgens artikel 33 lid 2 aanhef en onderdeel b van de UAVG worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die jegens de verwerkingsverantwoordelijke zijn gepleegd.

4.19 Hiervóór is vastgesteld dat tegen Consument een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van betrokkenheid bij fraude bestaat. Een vaststelling die, op grond van artikel 33 lid 2 sub b UAVG ook voldoende is om de registratie in de onderhavige registers te handhaven.

Heeft Consument recht op een proceskostenvergoeding?

4.20 Nu Consument in het ongelijk is gesteld ziet de Commissie geen aanleiding om een proceskostenvergoeding toe te kennen. Deze vordering wordt afgewezen.

5. Beslissing

De Commissie wijst de vordering af.

In artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van bindende beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.

Bijlage - Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013

In het toepasselijke Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 zijn de volgende relevante bepalingen opgenomen:

2. Begripsbepalingen
In dit protocol wordt verstaan onder:
Incident: een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming,
verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding.

3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister
3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister, waarin door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen worden vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een (mogelijk) Incident. (…)
3.1.2 Aan het Incidentenregister is een Extern Verwijzingsregister gekoppeld. (…)

4 Incidentenregister
4.1 Doel Incidentenregister
4.1.1 Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren:
"Het geheel aan verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn:
- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, van de financiële instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers;
- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, de financiële instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers;
- op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen."

4.2 Toegang tot het Incidentenregister
(…)
4.2.3 De gegevens uit het Incidentenregister van de Deelnemer mogen tevens worden uitgewisseld met functionarissen werkzaam bij de daartoe ingerichte, coördinatiefuncties van de NVB, Verbond, VFN, ZN, FOV en SFH (de fraudeloketten).
(…)
4.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister
(…)
4.3.2 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan die opnamen in het Incidentenregister rechtvaardigt.

5 Extern Verwijzingsregister
5.1 Functie van het Extern Verwijzingsregister
5.1.1 Volledige en ongecontroleerde toegang tot het Incidentenregister van een Deelnemer door de overige Deelnemers is niet wenselijk. Daarom is er voor gekozen aan het Incidentenregister een Extern Verwijzingsregister te koppelen. In het Extern Verwijzingsregister zijn uitsluitend Verwijzingsgegevens opgenomen. Het Extern
Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de (Organisaties van de) Deelnemers. Nadat door een Deelnemer wordt vastgesteld dat een (rechts)persoon is opgenomen in het Externe Verwijzingsregister, zijn volgens het bepaalde in artikel 4.2 Protocol gegevens uit het Incidentenregister voor de Deelnemer beschikbaar. Op deze wijze worden
gegevens uit het Incidentenregister op een zorgvuldige en gecontroleerde wijze beschikbaar voor de (Organisaties van de) Deelnemers.

5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister
5.2.1 De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en na toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister.
a) De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormden, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector.
b) In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachten wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar.
c) Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen.

Dit houdt in dat Veiligheidszaken vaststelt, dat het belang van opname in het Externe Verwijzingsregister prevaleert boven de mogelijk nadelige gevolgen voor de Betrokkene als gevolg van opname van zijn Persoonsgegevens in het Extern Verwijzingsregister.

5.3 Verwijdering van gegevens uit het Extern Verwijzingsregister
(…)
5.3.2 Verwijdering van Verwijzingsgegevens uit het Extern Verwijzingsregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan en opname in het Extern Verwijzingsregister conform artikel 5.2.1 Protocol heeft plaatsgevonden.

Relevante artikelen uit de AVG

Artikel 6
Rechtmatigheid van de verwerking
1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:
(…)
f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

Artikel 10
Verwerking van persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten
Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen
voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.

Relevante artikelen uit de UAVG

Artikel 33.
Overige uitzonderingsgronden inzake gegevens van strafrechtelijke aard
(…)
2 Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt:
(…)

b. ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.
(…)
4 Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen ten behoeve van derden worden verwerkt:
(…)
b. indien deze derde een rechtspersoon is die in dezelfde groep is verbonden als bedoeld in artikel 24b van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek (…)

Relevante artikelen uit het Wetboek van Strafrecht

Artikel 420bis
1. Als schuldig aan witwassen wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren of geldboete van de vijfde categorie:
a. hij die van een voorwerp de werkelijke aard, de herkomst, de vindplaats, de vervreemding of de verplaatsing verbergt of verhult, dan wel verbergt of verhult wie de rechthebbende op een voorwerp is of het voorhanden heeft, terwijl hij weet dat het voorwerp – onmiddellijk of middellijk – afkomstig is uit enig misdrijf;
b. hij die een voorwerp verwerft, voorhanden heeft, overdraagt of omzet of van een voorwerp gebruik maakt, terwijl hij weet dat het voorwerp – onmiddellijk of middellijk – afkomstig is uit enig misdrijf.
2.Onder voorwerpen worden verstaan alle zaken en alle vermogensrechten.

Artikel 420quater
1. Als schuldig aan schuldwitwassen wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of geldboete van de vijfde categorie:
a. hij die van een voorwerp de werkelijke aard, de herkomst, de vindplaats, de vervreemding of de verplaatsing verbergt of verhult, dan wel verbergt of verhult wie de rechthebbende op een voorwerp is of het voorhanden heeft, terwijl hij redelijkerwijs moet vermoeden dat het voorwerp – onmiddellijk of middellijk – afkomstig is uit enig misdrijf;
b. hij die een voorwerp verwerft, voorhanden heeft, overdraagt of omzet of van een voorwerp gebruik maakt, terwijl hij redelijkerwijs moet vermoeden dat het voorwerp – onmiddellijk of middellijk – afkomstig is uit enig misdrijf.
2.Onder voorwerpen worden verstaan alle zaken en alle vermogensrechten.